

PROTOKOLL

FOR

NASJONAL TVISTENEMND FOR SELVSTENDIGE NÆRINGSDRIVENDES FYSIOTERAPIVIRKSOMHET

Den 19. desember 2018 ble det avsagt avgjørelse i nasjonal tvistenemnd for selvstendige næringsdrivendes fysioterapivirksomhet.

Sak nr. 3/2018

Nemndas sammensetning:

Lagdommer Mats W. Ruland, nøytral leder

Saksøker: A

Prosessfullmektig: egen

Saksøkt: B

Prosessfullmektig: egen

Saken gjelder: Tvist om vederlag for opparbeidet praksis (goodwill) og overtakelse av utstyr og inventar

Tvistenemndas avgjørelsesgrunnlag:

Partene har sendt inn stevning, tilsvaer samt flere prosesskriv hver. Tvistenemnda har fått fremlagt følgende dokumentasjon:

- e-post korrespondanse mellom partene
- lenke til film fra X Fysioterapi
- lenke til film fra ledig leilighet
- Lønnsoppgaver for årene 2015, 2016 og 2017
- Omsetningsrapporter
- Inntektsoversikt for årene 2015 – 2018
- Oversikt driftstilskudd utbetalt til vikar
- Oversikt utbetalinger fra Helfo
- Oversikt driftstilskudd fra Z kommune
- Oversikt utstyr fra Scanlab
- Utstyrs- og inventaroversikt

Partene har samtykket til at saken avgjøres skriftlig av tvistenemndas leder alene.

avgjørelse:

Sakens bakgrunn

B etablerte X Fysioterapi 27. juni 2011, og han har siden dette tidspunkt drevet virksomheten fra de samme lokalene i Y gata 22 i X. Forut for dette tidspunkt drev han virksomhet fra andre lokaler i X. B var sykemeldt i perioden 1. september 2017 til 31. august 2018. I perioden 1. oktober 2017 til 31. august 2018 arbeidet fysioterapeut C som vikar på Bs driftstilskudd. Nemnda har fått opplyst at B i en tilsynssak fikk tilbakekalt sin autorisasjon som fysioterapeut i vedtak fra Statens helsetilsyn 13. mars d.å. Opplysningene er foreholdt B, som ikke har ønsket å uttale seg om forholdet.

Etter det opplyste ble A tildelt Bs avtalehjemmel den 25. juni d.å. E-post korrespondanse fremlagt for nemnda viser at det har vært kontakt mellom partene fra tidlig i juli d.å. for å avtale goodwill og vederlag for utstyr/inventar.

Partene har ikke lyktes i å komme til enighet om betaling av vederlag for verdien av virksomheten (goodwill) og for utstyr/inventar. A begjærte nemndsbehandling i brev datert 15. oktober 2018.

I brev fra nemndas leder 19. oktober d.å. ble A pålagt å ta ut stevning for tvistenemnda, mens B ble pålagt å inngi tilsvar.

Partenes anførsler:

A har i hovedtrekk **anført**:

A mottok vedtak om driftstilskudd fra Z kommune 25. juni 2018. B krevde 10. juni d.å. 527 700 kroner i goodwill. Tallene viser at B har tolket ASA 4313 feil, noe A påpekte. Han purret på nye tall 23. august d.å. Den 17. september mottok A nytt krav på 224 297 kroner for goodwill. Dokumentasjonen på tallene viste inntekt fra vikar de siste tre månedene i 2017. Tallene for Bs inntekt var mangelfulle, og viste ingen inntekt i 2018, men inntekt som strekker seg fra desember 2017 og tre år tilbake i tid. Dokumentasjonen viste også inntekt i samme periode som vikaren.

A har ikke mottatt dokumentasjon som viser noen verdi han skal betale «goodwill» for. As vurdering baserer seg på at det ikke har mottatt noen pasientliste, og han må derfor bygge opp sin egen pasientliste. Det har ikke vært aktivitet i 2018, og det var ikke oversendt forslag til leieavtale i avtroppende fysioterapeuts lokaler til tross for gjentatte forespørsler

B har ikke lagt til rette for at A får en «flying start» i form av umiddelbar inntjening fra oppstart. Det eksisterer ingen pasientliste. Dokumentasjonen B har lagt frem for pasientgrunnlag viser at driftsinntektene har vært betydelig lavere i 2018 enn i 2017.

A har forsøkt å komme til enighet med B fra han mottok driftsavtalen med Z kommune. Det har ikke vært As plan å starte opp praksisen i andre lokaler, slik B hevder. Alt i første e-post til B 2. juli 2018 etterspurte A informasjon rundt leieavtalen. Dette fremgår direkte av e-postkorrespondansen.

A har også etterspurt klinikkens pasientportefølje. Det har vært vanskelig å få nødvendig informasjon til å beregne goodwill. A la ved ASA 4313 i e-post til B for å tydeliggjøre regelverket knyttet til

beregning av goodwill. Til tross for dette hadde han ikke mottatt dokumentasjon som underbygget Bs krav om betaling for goodwill. A understreket derfor nok en gang innholdet i ASA 4313 i e-post til B 18. september 2018. Han har en rekke ganger forsøkt å få nødvendig informasjon for å kunne beregne goodwill, uten å lykkes.

B har hevdet at han gjennom driften har opparbeidet seg en pasientportefølje. I e-post 11. juli d.å. skrev han imidlertid at pasientjournalssystemet allerede var sagt opp, og i brev 15. november d.å. at han ikke laget noen liste med pasientopplysninger. Han skrev også at han antar driftsavbruddet ved X Fysioterapi innebar en overføring av pasienter som var under/ventet på behandling til Æ idrettsklinikk. A har derfor ikke hatt noen nytte av Bs pasientportefølje ved oppstart av praksisen.

Bakgrunnen for at A opplyste i stevningen at det ikke hadde vært omsetning i Bs praksis i 2018 skyldes at det ikke forelå noen dokumentasjon på dette på tidspunktet stevningen ble tatt ut. Dokumentasjonen B hadde oversendt før stevningen ble tatt ut viste inntekt ut 2017.

Det er krevende å vurdere verdien av utstyret til avtroppende fysioterapeut. A har ikke mottatt noen liste over aktuelt utstyr eller et pristilbud. Han har kun mottatt en film som viser utstyret som står i lokalene til X Fysioterapi. Basert på filmen er det aktuelt å overta en tredemølle, et nedtrekksapparat, vekter, en sykkel (sort), en benk med elektrisk hev/senk fra behandlingsrom 2 (sort), en snurrestol til bruk ved benk, et balansebrett, en romaskin (på treningsrom), en ribbevegg og en red-cord. A har bedt om pristilbud i overensstemmelse med markedsverdi, satt av takstmann.

Listen over inventar og utstyr fremlagt i stevningen er det som er nødvendig for virksomheten som skal drives i samsvar med den kommunale driftsavtalen. Listen følger retningslinjene og vilkårene Helfo stiller til behandling av pasienter. Utstyret påtroppende fysioterapeut er pliktig til å overta bør takseres for å komme fram til riktig verdi. Dette er ikke gjort. Bs utstyr er generelt gammelt, og følger ikke dagens standard. En betydelig del av utstyrlisten gjelder elektroterapiutstyr som ikke inngår i Bs praksis, og han vil heller ikke benytte seg av trykkbølgebehandling og laser. Dette utstyret er ikke nødvendig, og B vil ikke benytte seg av slike apparater i behandling.

A skal dekke Bs sakskostnader. Han har trenert saken, og det har ført til store forsinkelser for As oppstart. Dette har ført til tapte inntekter.

A har ikke nedlagt formell påstand. Tvistenemnda forstår ut fra sammenhengen at han mener ikke skal betale for vederlag for verdien av praksisen (goodwill) til B. Videre oppfatter tvistenemnda ut fra sammenhengen at han er villig til å betale for verdien av utstyr/inventar, men at han kun er pliktig til å kjøpe nærmere angitte eiendeler etter takst.

B har sammenfattende **anført**:

Kravet mot B for vederlag (verdien av praksis) baserer seg på trygderefusjon, egenandeler og driftstilskudd for perioden 25.6.15 – 25.6.18. Tre års omsetning er beregnet fra 25.6.18 som er tidspunktet for overføringen av avtalehjemmelen, og tre år tilbake i tid. I beregningsgrunnlaget inngår også fysioterapeut Cs vikariat i Bs sykemeldingsperiode 1.10.17 – 31.8.18. C vikarierte på Bs driftstilskudd.

Spesifikasjoner av kravet for tidsperiode bygger på underliggende dokumentasjon gjennom utbetalingsoversikter fra Helfo og Z Kommune.

For 2015 viser oversikt fra Helfo at trygderefusjon, egenandel og driftstilskudd utgjør 572 073 kroner (25.6.15 – 31.12.15). For 2016 er summen 1 156 463 kroner, for 2017 er summen 1 110 087 kroner, og for 2018 er summen 500 245 kroner (perioden 1.1.18 – 1.9.18). Omsetningstillene viser at det har

vært kontinuerlig drift ved instituttet, og pasientgrunnlaget har vært til stede. B har drevet fysioterapivirksomhet i lokalene siden 2010. X Fysioterapi ble dannet 27.6.2011. Før etableringen drev han virksomhet fra andre lokaler på X.

B er gitt tilbud om leiekontrakt av lokalene. Etter besiktigelse ga han uttrykk for at han var fornøyd med lokalene og ville starte opp virksomhet i løpet av kort tid. Senere samme dag mottok B mail fra A hvor han reserverte seg fra denne uttalelsen, og opplyste at han ønsket å avvente tvistenemndas avgjørelse.

På det tidspunkt C avsluttet sitt vikariat den 31. august 2018 forelå tilstrekkelige pasientlister til videre drift av klinikken, og derfra også til videreutvikling av denne.

Omsetningen har vært mindre i 2018 enn foregående år fordi det ikke har vært drift etter 1. september 2018. C arbeidet 4 dagers uke gjennom hele vikariatet som følge av at han bodde på Ø. Pasienttilgangen var så vidt stor i perioden B drev praksisen at han i flere år ikke fant det forsvarlig å avvikle sommerferie av hensyn til å kunne ivareta pasientenes behandlingsbehov.

B har mottatt de fleste pasientene gjennom henvisning fra lege, senere også i form av direkte henvendelser fra pasienter. Det er ikke utarbeidet noen lister over disse, men henvendelsene er systematisert etter som de ble mottatt med nødvendige prioriteringer på medisinsk grunnlag. Pasientgrunnlaget tilsier at det var nødvendig med to klinikker på X. I ettertid har B hatt flere henvendelser fra tidligere pasienter med spørsmål om tidspunkt for gjenopptakelse av driften ved X Fysioterapi.

Det er en naturlig følge av driftsavbruddet at pasienter har måttet finne andre behandlingsalternativer. Etter det B kjenner til ble spørsmålet om hvordan eksisterende pasientportefølje ivaretas/følges opp reist overfor Z Kommune før C avsluttet sin praksis. B kjenner imidlertid ikke til hvordan dette ble håndtert av enhetsleder, men formoder at det innebar en overføring av pasienter som var under/ventet på behandling til Æ Idrettsklinikk. Det er uheldig at vikariatet til C ble avsluttet før A skulle overta. Dette har bidratt til å vanskeliggjøre situasjonen ytterligere, og som B ikke har kunnet påvirke. Driftsavbruddet i perioden 1. september – 1. november d.å. er ikke Bs ansvar å overta, og disse to månedene skal ikke vare avgjørende omstendigheter for kravet om goodwill.

Når Z kommune trenerer eget vedtak og vilkår for driftstilskuddets plassering og tidspunkt for oppstart, «bistår» de A i hans planer om å flytte til en annen klinikk. Det vil ta lengre tid å «normalisere» pasientporteføljen til X Fysioterapi, og As krav om «flying start» uteblir. Kommunen tilsidesetter sin plikt gjennom begrenset behandlingsskapasitet.

A måtte vite at driftstilskuddet ble ivaretatt av vikarierende fysioterapeut med utgangspunkt i eksisterende pasientportefølje, og at dette ville utløse krav om goodwill. Avslutningen av Cs vikariat kan ikke ha kommet som en overraskelse, og det burde vært tatt grep for å holde kontinuitet i driften og ivareta pasientgrunnlaget. Gjennom sitt standpunkt har A indirekte avvist de pasientene som har møtt stengte dører ved X Fysioterapi etter 1. november d.å.

Verdien av utstyr og inventar inngår som del av oppgjøret mellom tiltredende og fratredende fysioterapeut. Utstyret som er nødvendig ved overdragelsen må basere seg på en objektiv norm. Basert på tidligere uttalelser fra nemnda vil i hovedsak alt utstyr og inventar være nødvendige. Anskaffelsen av utstyret til Bs virksomhet er dimensjonert ut fra de nødvendige behov som gjorde seg gjeldende. Utstyret er ikke foreldet, unødvendig eller overflødig. Utstyret er ikke taksert, og i presentasjonen er det lagt til grunn innkjøpspris, antatt innkjøpspris og omsetningsverdi. Tvistenemnda bes gjøre en skjønnsmessig fastsettelse av utstyrets verdi og hvilket omfang A plikter å overta dette. As tilbud gjenspeiles av at han har som målsetting å etablere et samarbeid med Æ Idrettsklinikk på X

B har nedlagt slik påstand:

1. A tilpliktes å innfri mitt krav av goodwill på kroner 222.591,-.
2. A tilpliktes å innfri mitt krav for utstyr og inventar pålydende kroner 227.500,-.
3. A betaler sakens omkostninger.

Tvistenemndas merknader

Innledning og rettslig utgangspunkt

Tvistenemndas saklige kompetanse er gitt ASA 4314 pkt. 23.2 der det står:

Nemnda avgjør tvister etter rammeavtalen punkt 8 og vedtak om innløsning etter punkt 12 med bindende virkning for partene.

Etter ASA punkt 8 «Tvist om overdragelse» følger at:

Tvist om vilkårene for overdragelse av fysioterapivirksomhet etter punkt 7 og 9 avgjøres ved nemndsbehandling etter reglene i punkt 23. Nemndas kompetanse omfatter ethvert tvistespørsmål i tilknytning til vilkårene for overdragelsen, herunder tvist om rett og plikt til å overdra virksomheten, hvilke eiendeler som er omfattet av overdragelsen, verdsettelsen, betalingsvilkår, overtakelsestidspunkt, mv.

Blir fratredende og tiltredende fysioterapeut ikke enige om overdragelsesvilkårene innen 1 måned etter at ny driftsavtale er inngått, skal vilkårene fastsettes ved nemndsbehandling. Begge fysioterapeutene plikter å medvirke til nemndsbehandling og er bundet av nemndas avgjørelse.

Fysioterapeuter som krever nemndsbehandling skal varsel motparten med 3 ukers varsel i rekommandert sending.

Tvisten i denne saken gjelder uenighet om verdsettelse av goodwill og utstyr/inventar, og den aktuelle bestemmelsen er ASA 4313 punkt 7.

Krav på vederlag for verdien av praksis (goodwill) er regulert i ASA 4314 punkt 7 tredje ledd der det står:

Fysioterapeut som krever overdragelse av virksomheten har også krav på vederlag for verdien av praksisen dersom vedkommende av har drevet praksis med kommunal driftsavtale i mer enn tre år.

ASA 4314 punkt 7 femte ledd begrenser imidlertid hvor mye som kan kreves for praksisen:

Dersom det skal ytes vederlag for verdien av praksis, kan dette ikke avtales høyere enn 20 prosent av gjennomsnittlig trygderefusjon, egenandel og driftstilskudd de siste tre år før vedtak om tildeling av avtalehjemmel til ny praksisinnhaver. Trygderefusjon, egenandeler og kommunale driftstilskudd som er utbetalt direkte til godkjent vikar inngår i beregningsgrunnlaget.

I ASA 4313 punkt 7 andre ledd står det om overdragelse av utstyr/inventar:

Ved tildeling av avtalehjemmelen til ny fysioterapeut, kan eksisterende innehaver samtidig kreve overdragelse av fysioterapeutvirksomheten knyttet til driftsavtalen. Ved overdragelse av praksisen skal prisen mellom fratredende og tiltredende fysioterapeut omfatte verdien av inventar og utstyr etter takst. Retten og plikten til å overta inventar og utstyr er begrenset til eiendeler som etter sin art og sitt omfang er nødvendige for den virksomheten tiltredende fysioterapeut skal drive i medhold av den kommunale driftsavtalen. De nærmere vilkårene for overdragelse av fysioterapivirksomhet avtales mellom fratredende og tiltredende fysioterapeut. Vederlaget kan ikke avtales høyere enn eiendelenes omsetningsverdi, eller bruksverdi der denne antas å være høyere.

Det er ikke adgang til å avtale andre former for godtgjørelse/kompensasjon enn det som fremgår av rammeavtalen. Partene kan heller ikke forhandle om overdragelsesvilkår før kommunen har foretatt tildeling av avtalehjemmelen og ny driftsavtale er inngått. Eventuell avtale om overdragelsesvilkår inngått før til fordelingen er ikke bindende for partene, jf. ASA 4313 punkt 7 sjette ledd.

Tvistnemndas vurdering

Tvistnemnda har kommet til at A må betale vederlag for overtakelse av praksis (goodwill), men at vederlaget må settes lavere enn kravet fra B. Videre mener tvistnemnda at A må betale vederlag for utstyr/inventar, men at vederlaget må settes lavere enn kravet fra B. Nemnda vurderer først spørsmålet om vederlag for goodwill, og deretter spørsmålet om vederlag for utstyr/inventar.

Goodwill

Nemnda bemerker at goodwill er en immateriell rettighet. Begrunnelsen for at det kan kreves vederlag for overtakelse av praksis (goodwill) er at fratredende fysioterapeut har lagt til rette for at tiltredende fysioterapeut får en «drahjelp» i form av inntjening umiddelbart fra oppstart, i motsetning til en praksis som må bygges opp fra bunnen uten et etablert kundegrunnlag.

I kommentarene til ASA 4313 er det nevnt flere momenter som er relevante ved vurderingen av om det skal betales for verdien av praksisen (goodwill). Momenter av betydning er kontinuitet i praksisen, type praksis (gruppe eller solo), innarbeidede kontorrutiner, opplært personell, attraktiv beliggenhet, funksjonelle og universelt utformede lokaler, driftsresultat, omfang av overførbare pasientlister, samarbeidsavtaler, systemer i praksisen (f. eks. journalsystemer), overførbare husleieavtaler og andre avtaler. Verdien av driftstilskuddet skal ikke inngå i beregningen av verdien av praksis.

Ved vurderingen av om A må betale vederlag for goodwill tar nemnda utgangspunkt i ASA 4313 og kommentarene til ASA 4313. Kravet om goodwill fra A utgjør maksimalt krav som kan fremmes etter ASA 4313 punkt 7 femte ledd. Bs praksis ved X fysioterapi er drevet fra de samme lokalene i ca. 7 år. Praksisen fremstår som stabil med jevn omsetning og god kundetilgang. Etter nemndas syn taler dette for at praksisen har hatt en verdi som gir grunnlag for betaling for goodwill ved overdragelsen.

B har vært sykemeldt i en lengre periode fra 1. oktober 2017 – 31. august 2018. I denne perioden har en vikar, fysioterapeut C, drevet på Bs driftstilskudd. Det er ikke noe som tilsier at Bs sykemelding har påvirket klinikkens inntjening eller redusert kundegrunnlaget.

Etter 31. august d.å. har det ikke vært drift ved klinikken. Etter nemndas syn reduserer dette avbruddet i kontinuiteten verdien av goodwillen. Etter dette tidspunktet har pasientene vært henvist til en annen klinikk, og dette reduserer kundegrunnlaget som er tilgjengelig for A. Forholdet vil bli kommentert nærmere nedenfor. Nemnda har fått opplyst at det ikke eksisterer kundelister som kunne overføres til A. Dokumentasjonen viser at A har etterspurt kundelister fra B. Kundelister er av stor betydning for A for å kunne få inntekter umiddelbart etter oppstart, og fraværet kundelister reduserer verdien av goodwillen. Praksisen er en solopraksis, og nemnda er ikke kjent med det det finnes innarbeidede kontorrutiner som har vært stilt til rådighet for A. Systemene har vært sagt opp, det er ikke noen

samarbeidsavtaler eller andre avtaler som kan overføres. A kan heller ikke «overta» noe opplært personell. Dette er forhold som reduserer verdien av goodwillen.

A har hatt muligheten til leieavtale til lokalene der X Fysioterapi har drevet sin virksomhet fra. Det er ikke anført at lokalene er utidsmessige eller lignende. Nemnda har fått tilgang til film som viser lokalene. Det er ikke tale om nye moderne lokaler, men nemnda legger til grunn at lokalene holder tilfredsstillende standard. Lokalene er relativt store med flere rom, og ligger på bakkeplan. Beliggenhet er ikke omtalt av noen av partene.

Nemnda bemerker at A helt fra tidlig i juli 2018 etterspurte dokumentasjon rundt kravet trygderefusjon, egenandel og driftstilskudd. Først etter at han reiste sak for tvistenemnda oversendte B den 13. november d.å. tilfredsstillende dokumentasjon. Forut for dette tidspunktet hadde A ikke noe faktisk grunnlag for å vurdere kravet fra B. Etter nemndas syn skyldes bruddet i kontinuiteten B sitt forhold. Nemnda har vurdert Bs anførsler rundt dette, men mener han likevel må bære risikoen brudd i kontinuiteten. Han har hatt muligheten til å oversende dokumentasjonen på et langt tidligere tidspunkt. Avbruddet i driften blir på minst tre måneder. Avbruddet er likevel ikke så langvarig et Bs praksis er uten verdi.

Som nevnt ovenfor har nemnda fått opplyst at Bs autorisasjon ble trukket tilbake i tilsynssak 13. mars d.å. Det er fremlagt noe dokumentasjon som underbygger dette. Forholdet er ikke avkreftet av B, men han har anført at hvordan praksisen er avvirket ikke er av betydning for det økonomiske oppgjøret. Han har ikke ønsket å kommentere forholdet ytterligere. Tilbakekall av autorisasjonen er et forhold som kan ha betydning for verdien av en praksis. B har i dette tilfellet valgt å ikke opplyse forholdet nærmere. Dette medfører en usikkerhet knyttet til fastsettelsen av verdien av praksisen, og vil medføre en skjønsmessig reduksjon av goodwillen

Etter en helhetsvurdering har tvistenemnda kommet til at det skal betales vederlag for goodwill. Det legges særlig vekt på at det gjelder overdragelse av en innarbeidet praksis. A har kunnet overta leiekontrakten etter B. Nemnda mener dette gir B en verdi som han ikke ville hatt ved å bygge opp praksisen fra bunnen av.

Vederlaget for goodwillen må fastsettes skjønsmessig. B har krevd maksimalt vederlag etter ASA 4313. Nemnda mener det er en rekke forhold som reduserer verdien av praksisen, jf. nemndas merknader ovenfor. Særlig legger nemnda vekt på manglende kundelister, overførbare avtaler og systemer, samt bruddet i kontinuiteten. I tillegg viser nemnda til usikkerheten rundt årsaken til tilbakekallet av Bs autorisasjon. Vederlaget fastsettes skjønsmessig til 40 000 kroner.

Utstyr/inventar

Tvistenemnda går så over til å vurdere spørsmålet om vederlag for utstyret/inventaret. Det fremgår direkte av ordlyden i ASA punkt 7 andre ledd at det den som overtar virksomheten har en rett og plikt til å overta inventar og utstyr. Utgangspunktet er at erverver plikter å overta utstyret. Det vises i denne forbindelse til nemndas avgjørelse av 6. januar 2011, der det står:

Formålet med bestemmelsen er å sikre at den eksisterende innehaver effektivt skal få avhendet utstyret som er brukt i virksomheten. Den som overtar virksomheten må derfor innrømmes liten valgrett mht. hvilket utstyr som overtas. Dersom utstyret etter sin art er egnet til brukt for fysioterapeutiske oppgaver må de omfattes.

Nemnda mener som nevnt ovenfor at A plikter å betale for utstyret.

Vederlaget skal settes til eiendelenes omsetningsverdi, eller bruksverdi der denne er høyere, jf. ASA 4313 punkt 7 andre ledd. Plikten til å overta utstyr er begrenset til eiendeler som etter sin art eller omfang er nødvendig for den virksomhet den tiltredende fysioterapeut skal drive i medhold av den kommunale avtalen. Videre følger det av nemndspraksis at åpenbart foreldet utstyr faller utenfor overtakelsesplikten.

A har anført at det er utstyret/inventaret ved X Fysioterapi overstiger det som er nødvendig for en praksis, en del utstyr er ikke relevant for hans praksis og noe av utstyret er gammelt og følger ikke dagens standard. Utstyret er heller ikke taksert.

Utstyret og inventaret er ikke taksert, og nemnda må derfor fastsette verdien skjønnsmessig. Nemnda har fått tilsendt lenke til film som viser klinikken, samt enkelte bilder som viser utvalgte deler av utstyret. Det foreligger ingen uttømmende liste eller oversikt over inventaret/utstyret. Dokumentasjonen viser at klinikken er rikholdig utstyrt med en ulike apparat til behandling. Det øvrige inventaret ved klinikken er også omfattende. Nemnda mener utstyret og inventaret overstiger det som er nødvendig i både art og omfang for den praksis A skal drive. Deler av inventaret er av eldre dato og er utidsmessig eller i det minste har lav omsetningsverdi. Deler av utstyret er brukt, men holder ut fra den fremlagte dokumentasjon alminnelig god standard. Verdianslagene til B virker høyt for noe av utstyret til behandling, men nøkternt/realistisk for andre deler av utstyret. Inventaret har etter nemndas syn en betydelig lavere verdi enn Bs anslag.

A har i stevningen listet opp de gjenstandene han mener han er forpliktet til å overta. Etter nemndas syn er denne listen for snever, og at han er forpliktet til å overta ytterligere deler av utstyret og inventaret. Dette gjelder blant annet deler av kontorinventaret og møbler til ventende pasienter.

Som nevnt over mener nemnda A ikke plikter å overta alle gjenstandene, men at han plikter å overta deler av inventaret og utstyret. Nemnda mener A ikke er pliktig å overta utstyret som ikke er relevant for hans praksis. Dette gjelder elektroterapiutstyr, apparat(er) til trykkbølgebehandling og laser. Disse apparatene er ikke omfattet av vederlaget for utstyret/inventaret som nemnda fastsetter.

Det er ikke mulig for nemnda å sette verdien enkeltvis for utstyret/inventaret da det ikke foreligger noen takst. For flere av gjenstandene vil omsetningsverdien også være lav, og bruksverdien vil være høyere. Andre gjenstander vil ha en omsetningsverdi. For deler av utstyret er det et begrenset marked. Verdien fastsettes av disse grunner skjønnsmessig samlet. Tvistenemnda har kommet til at verdien passende kan settes til 40 000 kroner.

Avslutningsvis bemerker nemnda at det er en tvist mellom partene knyttet til overtakelse av leieforholdet til lokalene og om hvor A skal og kan drive sin praksis fra. Dette ligger utenfor nemndas kompetanse, og er ikke et spørsmål nemnda kan ta stilling til. Begge partene er orientert om at problemstillingene ligger utenfor nemndas kompetanse.

Oppsummering

Samlet er nemnda kommet til at A skal betale 80 000 kroner til B i vederlag for verdien av praksisen (goodwill) og for utstyr og inventar. Oppfyllelsesfristen er to uker fra forkynnelsen av tvistenemndas avgjørelse.

Renter

B har ikke krevd forsinkelsesrenter, og det er derfor ikke grunnlag for å tilkjenne dette.

Sakskostnader

Partene er solidarisk ansvarlige overfor nemnda for nemndas utgifter i saken, og pro rata ansvarlige overfor hverandre, jf. ASA punkt 23.1 andre ledd. Nemnda har adgang til å pålegge den ene parten å erstatte den annen parts andel av nemndas utgifter etter de sakskostningsregler som gjelder for nemnda. Ingen av partene har vunnet. De har heller ikke vært bistått av advokat. Det er derfor ikke grunnlag for å tilkjenne noen av dem sakskostnader. Partene dekker utgiftene til tvistenemnda med en halvpart hver. Nemndas godtgjørelse settes til 22 000 kroner. Beløpet forfaller til betaling en måned etter at avgjørelsen er avsagt, jf. voldgiftsloven § 39.

Slutning:

1. A betaler 80 000 – åttitusen kroner – til B innen to uker fra forkynnelsen av denne nemndsavgjørelsen.

2. A og B betaler utgiftene til tvistenemnda med 22 000 – tjuetotusen – kroner innen 1 – en – måned fra avsigelsen av avgjørelsen. Partene er solidarisk ansvarlige for utgiftene til tvistenemnda.

Mats Wilhelm Ruland